

РЕШЕНИЕ

№ 7009

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 24.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1981** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], офис 205, чрез А. К., в качеството на представляващ, срещу Ревизионен акт №Р-22220220007047-091-001/ 07.09.2021 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Й. Н. И. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 16/04.01.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - С..

Жалбата е подадена в законоустановения срок и отговаря на изискванията на чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Жалбоподателят излага съображения, че при издаването на РА, ревизиращите са допуснали съществени процесуални нарушения, като не са събрали, обсъдили и приложил всички относими към ревизионното производство доказателства, поради което са достигнали до неверни правни изводи, а оттам и до незаконосъобразност и неправилност на издадения РА. Счита, че в хода на производството са представени надлежни доказателства относно реалността на фактурираните доставки – фактури, протоколи, договори и др.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът - директор на Дирекция „ОДОП“ – С., редовно уведомен, чрез юрк.К. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София-град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на срока за съдебно обжалване на РА от надлежна страна, поради което се явява процесуално допустима.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220220007047-020-001/18.11.2020 г., връчена на 30.11.2020 г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 0101.10.2020 г. до 31.10.2020 г. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22220220007047-020-002/ г., издадена от органа възложил ревизията. Срокът за приключване на ревизията е до 28.04.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220220007047-092-001/10.05.2021 г. Във връзка с подадено искане е издадено Уведомление №Р-22220220007047-РУС-001/20.07.2021 г., с което срокът за представяне на писмено възражение по РД е продължен до 19.08.2021 г. В определения срок дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, и не е подало писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22220220007047-091-001/07.09.2021 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Актът е връчен на 17.10.2021 г. по електронен път.

С ревизионния акт по отношение на дружеството е установен резултат за ревизирания данъчен период м. 10.2020 г. в размер на 0,00 лв., при деклариран резултат ДДС за възстановяване в размер на 29 900,00 лв.

Установено е в хода на ревизията, че основната дейност на задълженото лице за проверявания период по данни от Търговския регистър е търговия, производство, търговско представителство и посредничество, комисионни, спедиционни и превозни сделки, хотелиерски, ресторантьорски, туристически, рекламни, информационни, програмни импресарски услуги, лизинг, внос и износ на стоки и всички други сделки и услуги, които не са забранени със закон. „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС считано от 30.09.2020 г. по избор, независимо от реализирания облагаем оборот.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на процесното дружество са връчени две ИПДПОЗЛ, с които са изискани първични и вторични счетоводни и търговски документи, хронологии на счетоводни сметки, обратна ведомост, банкови документи, писмени обяснения относно дейността на дружеството, финансиране, извършени и получени доставки. Ревизираното дружество е представило изисканите документи по електронен път.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „БГ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, ЕИК 11470344 и „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД,

ЕИК 20574568, за резултатите от които са съставени ПИНП, описани в РД и приложени по преписката.

След преглед на представените в хода на ревизията документи е установено, че „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД е сключило рамкови споразумения, според които ще извършва доставка на телекомуникационно оборудване. Оборудването ще се закупи от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД и ще бъде продадено на „Б. П. МЕНИДЖМЪНТ“ Л., дружество, регистрирано извън Европейския съюз. През ревизирания период не е осъществена доставката на стоки. Извършена е единствена продажба на стоки на стойност 140,37 лв. - износ към А. I. OF W. F. I. /дружество, регистрирано извън Европейския съюз/, като е посочено, че стоката е закупена от „БГ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД /свързано лице/.

При извършена насрещна проверка на „БГ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е констатирано, че в отговор на връчено по електронен път ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество не са представени документи. „БГ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС от 01.11.2005 г. и е дерегистрирано по същия закон по инициатива на орган по приходите от 21.08.2020 г. От справка в базата данни на НАП е установено, че дружеството е имало назначени 5 лица по трудов договор до 01.03.2019 г., когато договорите са прекратени. При ревизия по ЗДДС на „БГ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД са установени задължения в големи размери. Дружеството е издирвано многократно от органите по приходите чрез съобщения по чл. 32 от ДОПК.

След приключване на проверката „БГ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е представило по електронен път издадената на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД фактура № [ЕГН]/01.10.2020 г. с предмет на доставка „PZ-4COTE-VE106352/SV T. B. C.“ на стойност 105,90 лв., аналитичен регистър на сметка 411 за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., оборотна ведомост за м. 10.2020 г., справка за формиране на средно претеглена цена - сметка 304/3, ведомост за договори за управление и контрол за м. 10.2020 г. Не са представени доказателства за разплащане по фактурата, както и такива за придобиване на стоката от предходен доставчик.

Ревизираното дружество е представило Рамково споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване и лицензи №0001/05.10.2020 г., между възложителя „БИ ПИ ЕМ – Б. П. МЕНИДЖМЪНТ“ Л., дружество регистрирано в САЩ, и изпълнителя „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД, за доставка на: лицензи за комуникационен сървър, IP RVX телефонни централи, платки за телефонни централи, друго оборудване, резервни части и аксесоари. Договорено е, че телекомуникационно оборудване ще бъде доставяно за сума, не по-малко от 6 000 000 евро без ДДС годишно, съгласно писмена заявка и техническа спецификация към нея от възложителя. Възложителят се задължава да заплати договорената цена на изпълнителя съгласно негова ценова оферта. Договорено е, че възложителят заплаща аванс минимум в размер на 15% от цената на оборудването, а остатъкът – до 30 дни след доставката. Р. споразумение е със срок 2 години.

Констатирано е, че по сметка на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД на 30.10.2020 г. са постъпили 90 000,00 евро /с легова равностойност 176 024,70 лв./ с наредител „БИ ПИ ЕМ – Б. П. МЕНИДЖМЪНТ“ Л. При ревизията не са представени заявка от „БИ ПИ ЕМ – Б. П. МЕНИДЖМЪНТ“ Л. и ценова оферта от страна на ревизираното дружество. Във връзка с полученото плащане от ревизираното дружество е издадена фактура [ЕГН]/02.11.2020 г. с облагаема стойност 176 024,70 лв. и ДДС 0,00 лв., която е включена в дневник за продажби за

м. 11.2020 г.

Установено е, че през ревизирия период „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 29 900,00 лв. по две фактури за аванс, издадени от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД.

При извършената насрещна проверка „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД е представило рамково споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване №002/27.10.2020 г., с което „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД възлага на „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД доставка на: лицензи за комуникационен център, IP PBX телефонни централи, платки за телефонни централи, телефони, друго оборудване, резервни части и аксесоари. Изпълнителят представя своя оферта в отговор на писмена заявка на възложителя. Посочен срок на валидност на споразумението – две години. Договорено е, че възложителят заплаща в аванс цената за доставка на оборудването по банков път и изпълнителят следва да достави оборудването до 90 дни след получаването на заплащането.

От проверявания доставчик са представени издадените на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД фактура №№ [ЕГН]/30.10.2020 г. с ДО в размер на 74 166,67 лв. и начислен ДДС в размер на 14 833,33 лв. и фактура №[ЕГН]/30.10.2020 г. с ДО в размер на 75 333,33 лв. и начислен ДДС в размер на 15 066,67 лв., хронология на сметка 411 Клиенти за извършеното осчетоводяване, заявка за доставка №1/28.10.2020 г., оферта №328/28.10.2020 г., обратна ведомост за м. 10.2020 г., разпечатка за получени плащания от „П. П.“ чрез PAYSERA както следва: на 02.11.2020 г. – 89 000,00 лв. и на 02.11.2020 г. – 90 400,00 лв. В писмени обяснения е посочено, че доставката все още не е направена.

Допълнително от доставчика са представени аналитично извлечение на сметка 411/П. пропъртис ЕООД, хронология на сметка 453-2 за м. 10.2020 г. „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД е включило в дневник за продажбите за м. 10.2020 г. проверяваните фактури.

Въз основа на представените документи при проверката е констатирано, че през м. 10.2020 г. не е извършена доставка на стоки от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД към „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД, както и че към 31.10.2020 г. не е получено авансово плащане, а само са издадени фактури за аванс.

От проверка в базата данни на НАП е констатирано, че „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД не е внесло декларирания ДДС в подадената СД за м. 10.2020 г. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, при която са установени задължения в големи размери. Същото не разполага с назначени работници, с обект, от който да осъществява дейността си, не са подавани декларации за осигуряване, включително и от управителя К. Наталиев Н. като самоосигуряващо се лице. Установено е също, че управителят на дружеството К. Наталиев Н., ЕГН 0242****82, е назначен по трудов договор на длъжност „сметосъбирач“ от м. 07.2020 г. до 08.2020 г. в „П. К.“ Д., ЕИК[ЕИК], от м. 09.2020 г. до м. 01.2021 г. в „РЕГИОНАЛНО ДЕПО П. 2015“ Д., ЕИК[ЕИК], от м. 02.2021 г. в „РЕГИОНАЛНО ДЕПО П. 2020“ Д., ЕИК[ЕИК].

Ревизиращите органи са посочили, че липсват доказателства, които да удостоверяват притежавана квалификация от К. Наталиев Н., необходима за осъществяване на подобен вид дейност от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД. Направен е извод, че дружеството няма необходимия ресурс за извършване на доставките, договорени с „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД, а е налице единствено движение на парични средства, без реално да се извършва стопанска дейност. Дружеството е многократно издирвано чрез съобщения по чл. 32 от ДОПК.

Ревизираното дружество е представило същото рамково споразумение №002/27.10.2020 г. с „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД, оферта №328/28.10.2020 г. от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД до „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД за лиценз за телекомуникационен сървър – 200 бр. на стойност 149 500,00 лв. без ДДС, обратна ведомост за м. 10.2020 г., извлечения от банкова сметка в лева на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД с IBAN BG68FПМV91501017178441 и от сметка в евро с IBAN [банкова сметка] за периода от 01.01.2020 г. до 31.10.2020 г.

С връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220220007047-040-002/02.04.2021 г. от ревизираното дружество са изискани допълнително писмени обяснения на какъв етап се намират договорените доставки от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД към датата на издаване на искането и ако договорените стоки са получени да бъдат представени приемно-предавателни протоколи и други съпътстващи доставките документи, доказателства за осчетоводяването им.

В отговор „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД е представило Споразумение от 01.02.2021 г. към Р. споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване и лицензи от 27.10.2020 г. с „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД, с което е променен единствено срокът за доставка на лицензи за комуникационен сървър – до 30.04.2021 г. В писмени обяснения управителят А. К. е посочил, че към момента на представяне на обясненията доставката от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД все още не е направена поради обективни причини, свързани с всеобщите затруднения в доставките поради световната епидемична криза. По тази причина на 01.02.2021 г. страните са сключили допълнително споразумение за удължаване срока на доставката до 30.04.2021 г.

След анали за на събраните доказателства ревизиращите органи са направили следните изводи:

На 02.11.2020 г. „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД е получило авансово плащане в размер на 179 400 лв. от „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД. Към 19.04.2021 г. не са извършени доставки на стоки от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД към „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД.

На основание чл. 25 ал. 3 т. 7 от ЗДДС, когато преди да е възникнало данъчно събитие се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането от доставчика – в случая 02.11.2020 г.

Направено е заключение, че за м. 10.2020 г. ревизираното дружество няма право да приспадне ДДС в общ размер 29 900,00 лв. за извършеното от него плащане във връзка с фактури №32 от 30.10.2020 г. и №33 от 30.10.2020 г., издадени от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД.

На базата на събраните доказателства е прието, че в случая е налице привидна сделка и привиден паричен поток между участниците в сделката. Извършени са привидни авансови плащания от „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД към „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД и привидно фактурирани доставки без никакви гаранции за последващото изпълнение по договора. В рамковото споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване №002/27.10.2020 г. липсват клаузи, които биха гарантирали на купувача изпълнението на договора или връщане на заплатените аванси при неизпълнението на договора от страна на продавача.

Органите по приходите са посочили, че за да е налице право на приспадане на данъчен кредит за начислен данък за извършеното от ревизираното лице авансово плащане следва всички релевантни елементи на данъчното събитие на бъдещата

доставка да са били вече известни. В тези случаи за извършеното авансово плащане е приложима нормата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС и данъкът върху добавената стойност става изискуем при получаване на плащането.

Доколкото в случая към датата на извършване на авансовото плащане данъчното събитие е несигурно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 25, ал. 7 от ЗДДС за ревизираното лице не възниква право на данъчен кредит по издадените фактури от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД.

С оглед така установената фактическа обстановка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. във връзка с чл. 25, ал. 7 от ЗДДС с РА на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 29 900,00 лв. по издадените фактури от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД.

РА е обжалван по административен ред с жалба вх.№ 53-06-8476 от 28.10.2021г. по описа на ТД на НАП респ. вх.№ 23-22-1775/02.11.2021г. по описа на Д“ОДОП“ – С., във връзка с която с решение № 16/04.01.2022г. Директора на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил изцяло ревизионен акт № Р-22220220007047-091-001/07.09.2021 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Й. Н. И. - ръководител на ревизията.

В хода на съдебното производство са приети съдържателните се в административната преписка доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Обжалваният ревизионен акт, в частта му, с която е потвърден при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

Процесният РА № Р-22220220007047-091-001/07.09.2021 г. е издаден от компетентни органи – възложилият ревизията началник сектор Ревизии в ТД на НАП С. Х. Б. М. и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образца по чл.120, ал.3 ДОПК с реквизитите по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК, в т. ч. мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви по чл.175, ал.1 ДОПК и чл.1 ЗЛДТДПДВ и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди и в рекапитулация. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение

срещу констатациите, отразени в РД.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

Установено е в хода на ревизията, че основната дейност на задълженото лице основната дейност на дружеството е продажба и търговия на дребно с железария, бои и плоско стъкло.

Предмет на оспорване пред настоящата инстанция е непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 29 900,00 лв. по фактури от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД.

Съдът намира за правилен и законосъобразен извода на ревизиращите органи по отношение на непризнатия данъчен кредит за покупка въз основа на издадените на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД фактура №№ [ЕГН]/30.10.2020 г. с ДО в размер на 74 166,67 лв. и начислен ДДС в размер на 14 833,33 лв. и фактура №[ЕГН]/30.10.2020 г. с ДО в размер на 75 333,33 лв. и начислен ДДС в размер на 15 066,67 лв.

Не е спорно, че спорните фактури от „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД са издадени на 30.10.2020 г. с предмет на доставка аванс, като в тази връзка ревизираното дружество е наредило на 02.11.2020 г. плащане чрез платежната система PAYSERA на сума общо в размер на 179 400,00 лв.

Законосъобразен е изводът на органите по приходите обаче, че в случая липсват доказателства за реално осъществени доставки на стоки и е налице привидна сделка между страните и привиден паричен поток.

Видно от представеното в хода на ревизионното производство рамково споразумение от 27.10.2020 г. между „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД и „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД е уговорено, че доставчикът приема да доставя телекомуникационно оборудване по писмена заявка и техническа спецификация към нея при цена съгласно ценова оферта на доставчика. Съгласно чл. 9, ал. 2 от рамковото споразумение, изпълнителят извършва доставката по подадената поръчка за доставка в срок до 15 дни от потвърждението. Същевременно в чл. 12 от споразумението е уговорено, че възложителят заплаща в аванс цената за доставка на оборудването в договорения размер по сметка, посочена от изпълнителя, а изпълнителя се задължава да достави оборудването в срок от 90 дни от получаване на плащането.

В хода на производството е представена и заявка от 28.10.2020 г. за доставка на 200 бр. лицензи за телекомуникационен сървър, оферта от същата дата, в която „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД предлага обща цена за доставката от 149 500,00 лв.

В писмени обяснения от жалбоподателя е посочено, че доставката е забавена предвид избухналата световната пандемия и по тази причина

на 01.02.2021 е сключено споразумение за удължаване срока на доставката с 3 месеца до 30.04.2021 г., което прилага. До приключване на ревизията и издаване на РА не са представени доказателства за получени доставки по рамковото споразумение и във връзка с авансовото плащане. Едва с жалбата от жалбоподателя са представени копие от фактура № [ЕГН]/05..10.2022г. във връзка възстановен аванс по договор за лиценз на комуникационен сървър с данъчна основа 0.00 лв. и копие от приемо-предавателне протокол за 200 броя лицензи за комуникационен сървър с посочени в същия серийни номера, които отново не релевират извод за осъществена доставка. По преписката липсват каквито и да било доказателства за предприети от доставчика „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД действия по проучване на пазара на търсеното от „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД телекомуникационно оборудване, осъществени преговори и търговски контакти с предходни доставчици, сключени договори и споразумения с тях, за да може да се докаже реалната му възможност да изпълни действително задължението си за доставка по сключеното споразумение с ревизираното лице. Не са представени доказателства за получени доставки, плащания във връзка с тях, лица, които са участвали в преговори по доставки.

В рамковото споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване между ревизираното дружество и „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД липсват заложените клаузи, които да гарантират на купувача изпълнението на договора или връщане на заплатените аванси при неизпълнението на договора от страна на продавача.

При ревизията са събрани достатъчно доказателства респ. са установени множество обстоятелства, водещи до извод, че „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД не е било в състояние да придобие стоки от същия вид като описаните в рамковото споразумение и заявката, които впоследствие да продаде на ревизираното дружество. Установено е, че „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД не разполага с обект, от който да извършва дейност, няма назначени работници, а представляващият К. Наталиев Н. е осигуряван като „сметосъбирач“ от различни работодатели. Няма данни за професионалните и образователни качества на лицето, които да индикират възможността му за изготвяне на съответния информационен продукт съответно на неговата пордажба. „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД е издирвано многократно чрез съобщения по чл. 32 от ДОПК. До издаване на РА не са осъществени реални доставки на лицензите, за които авансово е заплатена цялата стойност от 179 400,00 лв. с ДДС. Безспорно е установено от ревизиращия екип, че доставчикът не е внесъл декларирания ДДС за м. 10.2020 г. Първоначалната регистрация на „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД в Търговския регистър е от 15.07.2019 г. с капитал от 2,00 лв. и

представляващ Б. И. Г., от 27.09.2019 г. едноличен собственик и управител е Р. Р., гражданин на С., а от 20.10.2020 г. едноличен собственик и управител е К. Наталиев Н..

В подкрепа на извода за липса на необходимия ресурс за извършване на доставки по рамковото споразумение са и констатациите и изводите от ревизия на „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД по ЗДДС за периодите от 21.10.2019 г. до 31.01.2020 г., приключила с РА №Р-22221020001141-091-001 от 20.10.2020 г. С цитирания РА на дружеството са установени задължения в големи размери вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит. Направен е извод за липса на реално получени и извършени доставки. Актът е потвърден от с Решение №709/05.05.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Уреденият в чл. 25, ал. 7 от ЗДДС специфичен случай на изискуемост на данъка при осъществено авансово плащане не следва да води до еднозначен и безусловен извод, че по всяка фактура за авансово плащане следва автоматично да се признае право на данъчен кредит. В случая са налице ревизиращият екип е установил данни, от които е видно, че действително има движение на парични средства, но такива за реално извършена стопанска дейност липсват. За да е налице право на приспадане на данъчен кредит за начислен данък за извършеното от ревизираното лице авансово плащане следва всички релевантни елементи на данъчното събитие на бъдещата доставка да са били вече известни. Такива доказателства в конкретния казус липсват.

Установените факти и обстоятелства и липсата на ангажирани доказателства за евентуално възможно бъдещо реализиране на доставката обосновават единствено извода, че процесното авансово плащане по своята същност няма за предмет насрещна облагаема доставка. ЗДДС не въздига авансовото плащане като данъчно събитие, а само, че данъкът става изискуем. Не може само въз основа на плащането да се признае правото на получателя да приспадне данъчен кредит. Законосъобразното упражняване на това право винаги се свързва с реалността на доставката, което означава да са изпълнени предпоставките по 68, ал. 1 във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. До издаване на РА и с жалбата не са представени доказателства за реално настъпило данъчно събитие и осъществени доставки във връзка с платените аванси, въпреки представената фактура и приемо-предавателен протокол от 05.01.2022г., които са недостатъчни и не кореспондират с останалия доказателствен материал по делото. Липсват преки доказателства, които удостоверяват прехвърляне на собствеността върху стоките, заприходяване, произход и наличие на стоките с техните индивидуализиращи данни при ревизираното

дружество към момента на ревизията.

При условие, че са издадени фактури и е начислен данък без да е налице фактически извършена стопанска операция от лицето, вписано като доставчик, няма основание за ползване на данъчен кредит от получателя, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Въз основа на извършения анализ на събраните доказателства правилно и законосъобразно ревизиращите органи са установили липсата на безспорна връзка между издадени фактури и бъдещи доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС от страна на „МУЛТИМЕКС ГРУП“ ЕООД, което е без трудов, материален и технически ресурс. Настоящата инстанция намира за обоснован и правилен извода на органите по приходите, че в случая е извършено заобикаляне на закона чрез симулативни сделки, което е основание за определяне на недействителни доставки между дружествата.

В допълнение следва да се отбележи още, че добросъвестността на жалбоподателя като предпоставка за придобиване на правото на разпореждане, а също и правото на приспадане на данъка по фактурите, също не се доказва по делото. Дори и плащането в случая, не може да се приеме като част от фактическия състав на възникване на правото на данъчен кредит, респективно от изискванията за възникване на данъчно събитие съгласно чл. 25 от ЗДДС, т.е. от наличието или установената липса на такова не следва самостоятелен извод относно правото на приспадане на данъчен кредит. Извод за това може да се направи единствено въз основа на обективни данни за действителното извършване на доставките, каквито не са ангажирани по делото.

Правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата следва, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка следва да се посочи, че в множество свои решения Съдът на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуване на относимите разпоредби на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. /например т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02 и др./ съдът изрично посочва, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

В този смисъл е и практиката на СЕС. В тази връзка в т. 13 от Решение

по дело С-342/87 G. Н., СЕС е приел, че упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит, не включва данъка, който се дължи само защото е вписан във фактура; упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци, т. е. тези, отговарящи на облагаема сделка или платени, доколкото са дължими. В т. 17 от същото решение се сочи, че „ако всеки фактуриран данък можеше да се приспада, дори когато не отговаря на действително дължим данък, то данъчната измама би била по-лесна“. Аналогични изводи се съдържат и в решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02.

Съгласно съдебната практика на СЕС понятието „доставка“ обхваща всяко прехвърляне на материално имущество от едната страна, която оправомощава другата страна да разполага с него като собственик на собствеността /т. 39 от Решение от 12.01.2006 г. по обединени дела С-354/03, С-355/03 и С-484/03/. Затова е необходимо да се установи дали за конкретното приспадане е налице доставка - получаване на стоките или услугите. Следователно, данъчните органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено въз основа на документ /фактура/ с цел изкуствено създаване на условия за правото на приспадане на данъчен кредит. Изкуственото създаване на условия за получаване на изгода, каквато в случая представлява правото на приспадане на данъчен кредит се определя като злоупотреба /т. 74 и т. 75 от Решение от 21.02.2006 по дело С-255/02/.

Това разбиране се потвърждава и от изложеното в решение № 11020 от 13.08.2012 г. на ВАС. Мотивите на ВАС за това са, че не следва да се пренебрегва липсата на реални доставки и да се признава правото на данъчен кредит на жалбоподателя, тъй като в основата на прилагането на механизма на ДДС стои именно извършването на облагаеми сделки. /Вж. и Решения на ВАС № 9933 от 09.07.2012 г., № 13739 от 01.11.2012г., № 11020 от 13.08.2012 г., в които се съдържат аналогични аргументи/.

Следователно, настоящата инстанция намира, че в хода на ревизионното производство и административно обжалване не се установява наличие на нито една от предпоставките - формални и фактически, с които законодателят обвързва възникване и упражняване правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед гореизложеното съдът намира, че РА с който на жалбоподателя ревизионния акт по отношение на дружеството е установен резултат за ревизирания данъчен период м. 10.2020 г. в размер на 0,00 лв., при деклариран резултат ДДС за възстановяване в размер на 29 900,00 лв.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 7 – ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПРОТЕУС ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], офис 205, чрез А. К., в качеството на представляващ, срещу Ревизионен акт №Р-22220220007047-091-001/ 07.09.2021 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Й. Н. И. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 16/04.01.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - С., с който по отношение на дружеството е установен резултат за ревизирания данъчен период м. 10.2020 г. в размер на 0,00 лв., при деклариран резултат ДДС за възстановяване в размер на 29 900,00 лв.q като неоснователна.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: